

Uliana GĂINĂ **SIMBOLURI VERBALE ȘI NONVERBALE ÎN DISCURSUL POLITIC ACTUAL**

Comunicarea stă la baza creării, menținerii și dezvoltării structurilor sociale, între care se stabilește un echilibru generator de energie, creație și dezvoltare a societății.

Toate relațiile între guvernanți și guvernați sunt caracterizate prin existența unui flux al informațiilor și al mesajelor, acestea dau structură și sens tuturor relațiilor politice.

Discursul politic reprezintă un proces complex de comunicare, constând într-un schimb masiv de informații, adevărate sau false, de opinii și comentarii, rezonabile sau pasionale, transmise pe căi și prin mijloace variate și cu participarea unor diverse grupuri sociale. Acesta este un mod de utilizare a limbii și limbajelor și ridică statutul celui care îl produce, statut dobândit nu doar prin funcția pe care o deține protagonistul, dar și prin manevrarea iscusită a cuvintelor, el ajungând să fie în final conducătorul unor alegători. Cuvintele, simbolurile, imaginile alese pentru a-l promova pe arena politică trebuie să înfățișeze un om simplu, care nu e preocupat de popularitatea sa. „Arma omului politic este de „a vorbi simplu fără a da impresia că, de fapt, vorbește mult” (Camelia Cmeciu, *Strategii persuasive în discursul politic*, Iași, 2005, p. 63).

Folosirea simbolurilor – lingvistice sau nelingvistice – constituie o tehnică frecventă și eficientă în discursul politic, urmărind manipularea emoțională a publicului.

Simbolurile apar pentru a susține sau a contracara idei, programe, acțiuni etc., iar sensul lor depinde de perspectiva spectrului politic din care sunt transmise mesajele. Termeni cu o deosebită valoare simbolică precum *democrație, adevăr, bine, valori, solidaritate, viitor, interes național, dreptate* etc. apar în majoritatea discursurilor ținute de actorii politici. Se mizează pe cuvinte, imagini care să reprezinte aspirația întregului popor. Spre exemplu: „Vom ține cont de lecțiile trecutului, dar trebuie să privim în *viitor* pentru

24 Limba ROMÂNĂ

a construi viitorul european, democratic și prosper al Republicii Moldova” (Serafim Urecheanu, internet, Centrul de Presă al AMN).

Și dacă tot ne referim la simbolurile politice, ar fi cazul să menționăm aici și brandul Republicii Moldova, imaginea pe care politicienii doresc să o promoveze peste hotare. La 21 martie 2006 MEPO (Moldova Export Promotion Agency) a înaintat un proiect în vederea realizării acestui scop, dar rezultatele sunt destul de modeste. În primul rând, simbolul vizual ce reprezintă țara este unul abstract și poate fi interpretat în numeroase moduri, iar sloganul este banal, fiind punctul cel mai slab al brandului propus: *Moldova. Discover us*, la fel ca și

- Macedonia. Discover us.
- Mongolia. Discover us.
- Montserrat. Discover us.
- Morocco. Discover us.

Lista ar putea continua, dar nu asta interesează, ci relația stabilită între acest slogan și imaginea țării noastre. Încercarea de a demonstra că acest *Discover us* se potrivește anume Moldovei într-o măsură mai mare decât celorlalte țări enumerate mai sus nu este pertinentă.

Acest exemplu demonstrează importanța simbolurilor politice care influențează imaginea țării noastre peste hotare sau a partidelor politice.

Discursul politic este conceput astfel încât să convingă și să placă, în același timp, publicului receptor. Pornind de la aceste cerințe, se recurge adesea la formulele retorice, din care face parte și sloganul, reprezentând niște cuvinte-șoc, de multe ori expresii-șablon. Sloganul este o formulă concisă și frapantă, ușor de repetat, polemică și cel mai adesea anonimă, destinată să incite masele atât prin stilul său, cât și prin elementul autojustificator, emoțional / pasional și rațional pe care-l comportă. Sloganele sunt atât politice, având menirea să înlocuiască întregul program al partidului sau al candidatului, cât și apolitice, spre exemplu: *Sprite! Urmează-ți setea!*, *Romtelecom – unește distanța!* etc.

Sloganul politic este un text alcătuit din fraze și cuvinte scurte și putem afirma că este cel mai inteligibil text al unui partid sau al unui candidat. El este simplificarea supremă – fraza care spune dacă nu totul, măcar esențialul în câteva cuvinte simple.

Pe lângă cele menționate mai sus, sloganul întrunește preocupările de actualitate și orice scrutin din Republica Moldova demonstrează acest fapt. Să analizăm, spre exemplu, campania electorală din 2007, referindu-ne doar la câteva partide politice (PCRM, AMN, PL, PDM, PNL, PDSM). Dominanta discursivă a sloganelor acestor partide se realizează astfel:

1. orientarea spre viitor:

PCRM – *Este cu un pas înainte!*

AMN – *Susțineți un viitor luminat de soare pentru Moldova!*

PL – *Schimbarea spre bine de la Partidul Liberal vine!*

PDM – *Să oferim țării un viitor!*

PNL – *Votați pentru viitorul european al Republicii Moldova!*

2. dorința de integrare în Europa:

PL – *Un primar tânăr – o capitală europeană!*

PDM – *Să aducem Europa în satele noastre!*

PNL – *Votați pentru viitorul european al Republicii Moldova!*

3. opțiunea pentru schimbare, pentru a aduce ceva nou:

AMN – *Venim să facem schimbarea în bine!*

PL – *Schimbarea spre bine de la Partidul Liberal vine!*

PDSM – *PDSM aduce schimbarea!*

Suntem o echipă nouă!

4. oferirea a ceva mai bun, promisiunea de a face bine:

AMN – *Venim să facem schimbarea în bine!*

Împreună pentru o viață mai bună!

Șapte pași spre o viață mai bună!

5. chemarea la coparticipare, la colaborare prin utilizarea adverbului împreună:

AMN – *Împreună pentru o viață mai bună!*

PDSM – *Împreună vom învinge!*

Și tot aici am putea plasa și adresarea populară „Fraților” din sloganele partidului PNL, care, de asemenea, cere o implicare din partea cetățenilor, receptorilor și contează pe o relație strânsă dintre candidați și alegători:

Ne-au mințit cei roșii, gata, Fraților, votați Săgeata!

Încă o caracteristică a acestui partid este opoziția rău – bine, pe care sunt construite sloganele.

Tehnica de bază în alcătuirea sloganelor se ghidează de simbolurile grafice ale partidelor, mizându-se pe puterea de sugestie a semnelor iconice bine cunoscute. Simbolul PNL, săgeata, este opus celui comunist – seceră, iar simbolul cromatic-politic roșu, care reprezintă partidul comunistilor, este asociat cu minciuna. Antiteza simbolică săgeată – seceră sugerează schimbarea, trecerea de la vechi la nou:

Ați votat Secera, gata, Fraților, votați Săgeata!

26 Limba ROMÂNĂ

Alte exemple:

AMN – Numai cu **Soarele** vom ieși din întuneric!

Susțineți un viitor luminat de **soare** pentru Moldova!

PL – Votați **omul liberal!**

PDM – Votați **trei trandafiri!**

PNL – **Săgeata liberală** bate secera comunistă!

Săgeata liberală – direcție europeană!

PDSM – Istoria alege I.A. **trandafirul!**

Aceste simboluri sociale exprimate lingvistic predomină în sloganul electoral pentru a reda preocuparea față de realitatea înconjurătoare, pentru a arăta grija față de situația actuală în care se află țara și, în fine, pentru a atrage alegătorii.

Orice partid, candidat independent, atunci când intră pe arena politică cu scopul de a participa la anumite alegeri, trebuie să-și înfățișeze platforma electorală, un program ce conține ofertele electorale și constituie un suport pentru cunoașterea concurenților și a obiectivelor propuse de ei.

Dacă vom analiza platformele electorale din orice scrutin din Republica Moldova, vom vedea că, în pofida faptului că sunt foarte multe, ele nu prea diferă una de alta.

Limbajul programelor politice se caracterizează printr-o înaltă frecvență a *formulelor comune*, de inițiere, prin care se aduc la cunoștință obiectivele stabilite, strategiile de viitor și altele. Spre exemplu, majoritatea textelor-program încep cu: *voi face, voi opta, noi vom lupta, noi vom realiza* etc.

Textul politic este, de multe ori, o montare de șabloane și formule standard și se caracterizează prin prezența trăsăturilor limbajului de lemn. Intenția unui asemenea limbaj este nu de a da vreo informație obiectivă, ci, din contra, de a ascunde, de a masca adevărata realitate, oferind receptorului doar niște iluzii, niște pseudoinformații.

În discursul politic interesant este felul în care limbajul influențează deciziile politice, amortește simțurile, deghizează intenții și maschează aspectul financiar al companiilor electorale etc. Putem deci afirma că discursul, nu în ultimul rând cel politic, este cel mai frumos mod de a-i manipula pe oameni.

Conducător șt. dr. hab.
conf. univ. Irina CONDREA